

Regeringens proposition

1976/77:71

om viss ersättning till handikappad;

beslutad den 3 februari 1977.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

RUNE GUSTAVSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att viss ersättning av statsmedel skall utges till en handikappad person.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1977-02-03

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Ahlmark, Romanus, Türesson, Gustavsson, Antonsson, Mogård, Olsson, Dahlgren, Åsling, Söder, Troedsson, Mundebo, Krönmark, Ullsten, Burenstam Linder, Wikström, Johansson, Friggebo

Föredragande: statsrådet Gustavsson

Proposition om viss ersättning till handikappad

Tonny Bodmark, som är född år 1950, är handikappad efter en tidig hjärnskada med bl. a. betydande talsvårigheter och nedsatt rörelseförmåga i båda händerna. Efter gymnasieutbildning vid Ingemundskolan studerar han sedan hösten 1973 juridik vid universitetet i Stockholm.

Han har haft folkpension i form av helt sjukbidrag från mitten av 1960-talet t. o. m. november månad år 1973. Därefter uppbar han invaliditetsersättning t. o. m. maj 1975. Fr. o. m. juni 1975 har han på nytt folkpension i form av helt sjukbidrag. Bodmark har anhållit om ersättning av staten med 23 000 kr. för den tid som han sålunda inte hade sjukbidrag.

Bodmark började som nyss har nämnts sina universitetsstudier hösten 1973. Norrbottens läns allmänna försäkringskassa, där Bodmark då var inskriven, avslog genom beslut den 4 januari 1974 Bodmarks ansökan om fortsatt sjukbidrag. Kassan beviljade honom däremot invaliditetsersättning. Kassans beslut har slutligt fastställts av försäkringsdomstolen den 17 april 1975.

Under augusti 1975 genomgick Bodmark arbetsprövning vid statens arbetslinnik. Bodmark ansökte härefter i september 1975 om folkpension i form av sjukbidrag hos Stockholms läns allmänna försäkringskassa, där han numera är inskriven. Enligt utlåtande den 6 oktober 1975 från arbetslinniken talade resultaten av arbetsprövningen emot att Bodmark kunde sysselsättas i kontorsarbete och det bedömdes att man måste räkna med att juristutbildningen under gynnsamma betingelser kunde leda till sysselsättning, men inte till arbetsanställning.

Försäkringskassan beviljade härefter i juni 1976 Bodmark folkpension i form av helt sjukbidrag för tiden juni 1975-juli 1978. Bodmark klagade

över beslutet hos riks försäkringsverket och yrkade att pension skulle utges till honom retroaktivt för tiden december 1973–maj 1975. Riks försäkringsverket lämnade besvären utan bifall med motivering att frågan om Bodmarks rätt till fortsatt sjukbidrag efter november 1973 blivit slutligt avgjord genom försäkringsdomstolens dom den 17 april 1975. Sådana omständigheter förelåg inte att omprövning av denna dom kunde ske. På grund härav fann verket med åberopande av 16 kap. 5 § fjärde stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring att sjukbidrag kunde beviljas Bodmark först fr. o. m. juni 1975, dvs. tre månader före hans nya ansökan i september sistnämnda år. Försäkringsdomstolen fann i dom den 7 december 1976 inte skäl till ändring i riks försäkringsverkets beslut.

Härutöver bör nämnas att Bodmark hos regeringsrätten ansökt om resning i det ärende som avgjorts genom försäkringsdomstolens dom den 17 april 1975. Regeringsrätten lämnade i beslut den 10 februari 1976 ansökningen utan bifall.

Vad jag nu har sagt kan sammanfattas på följande sätt. Bodmark hade helt sjukbidrag t. o. m. november 1973. Eftersom det ansågs att hans arbetsförmåga inte var nedsatt med minst hälften avlogs hans ansökan om sjukbidrag för tiden därefter. Sedan Bodmark hade genomgått arbetsprövning vid statens arbetsklinik och på nytt i september 1975 sökt sjukbidrag har han med stöd av utlåtandet från arbetskliniken fått helt sjukbidrag. Det är först när utlåtandet från arbetskliniken har förelegat som graden av arbetsförmågans nedsättning blivit till fullo klarlagd. Att då, med åberopande av Bodmarks ansökan i det tidigare ärendet, låta bidrag utgå retroaktivt för hela den tid som förflutit sedan föregående sjukbidrag upphörde i december 1973 har emellertid inte varit möjligt med hänsyn till att frågan tidigare slutligt prövats genom försäkringsdomstolens dom den 17 april 1975. Sjukbidraget för förfluten tid begränsades därför till att avse tre månader före Bodmarks nya ansökan, dvs. till tiden fr. o. m. juni 1975.

Med hänsyn till de speciella förhållanden som obestridligen föreligger i detta fall bör – enligt min mening – statsmakterna utnyttja de möjligheter som myndigheterna saknar och i särskild ordning ge Bodmark ersättning för uteblivna pensionsförmåner för tiden december 1973–maj 1975.

Bodmark har under ifrågavarande tid erhållit invaliditetsersättning. Vidare har han fått studiemedel. Hade helt sjukbidrag jämte invaliditetstillägg och kommunalt bostadstillägg utgått till Bodmark under denna tidsperiod, skulle han ha erhållit sammanlagt 24 500 kr. Härifrån bör avräknas vad som har utbetalats i invaliditetsersättning, 7 700 kr. Studiemedlens återbetalningsfria del, studiebidraget, skulle endast i mindre utsträckning ha reducerats om sjukbidrag hade utgått. Jag anser därför inte att någon avräkning för studiemedlen bör göras. Jag förordar att Bodmark tillerkänns särskild ersättning med avrundat 17 000 kr. Beloppet bör betalas ut från femte huvudtitelns reservationsanslag Extra utgifter.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen inhämtar riksdagens godkännande

att besluta om särskild ersättning till Tonny Bodmark med 17 000 kr.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.